

[Tom Behnke]

Der er i forslaget lagt op til, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at man vil give nogle tilskud, og det er kommunalbestyrelsen, der selv afgør, hvilken størrelse tilskuddene skal have.

Hvis forslaget vedtages, må det være således, at kommunerne selvfølgelig skal gøre det, og så skal man give en bestemt procentsats af, hvad det i øvrigt normalt koster kommunen at drive en institutionsplads.

Fremskridtspartiet foretrækker klart, at der bliver foretaget en lovændring, således at forældrene betaler 100 pct., hvad det koster at få passet børnene. Det vil give en reel valgfrihed; en helt 100 pct. reel valgfrihed. Så kan man indvende, at en børnefamilie ikke har råd til at betale 80.000 kr. eller 100.000 kr. om året for en institutionsplads, men hvem siger, at det skal koste 80.000 kr. eller 100.000 kr. om året at have en børneinstitutionsplads? Det er der ingen der siger, men grunden til, at det koster så meget, er, at forbrugeren, forældrene, ser produktet og sammenholder det med den pris, forbrugeren betaler for produktet, og så er man tilfreds, for det er langt under 30 pct., man betaler. Men hvis forbrugeren skal betale den reelle pris, vil forbrugeren brokke sig og sige: Det kan ikke passe. Men det, man glemmer som forældre, er, at man via skatten faktisk yderligere betaler over 70 pct.

100 pct. forældrebetaling skal selvfølgelig sammenholdes med nogle markante skattelettelser, og vi har i Fremskridtspartiet et konkret forslag om, at man laver et familiefradrag, altså en ordning, hvorefter familien kan bruge børnenes uudnyttede bundfradrag. Vi bliver alle sammen født med et bundfradrag, men det er sjældent, man begynder at bruge af det, før man når op i 15-16-års-alderen og får sig et eller andet fritidsjob. Hvis familien kunne bruge dette bundfradrag, ville den have råd til at betale, hvad det koster. Samtidig ville det betyde, at priserne ville falde på børneinstitutionsområdet, og at konkurrencen ville blive skærpet, når der blev en reel valgfrihed.

Hvis Folketinget absolut vil have, at man i et eller andet omfang skal betale folk for at undlade at benytte offentlige pasningsmuligheder, havde jeg hellere set, at det var foregået ved et fradrag end ved et tilskud. Her er vi for mig at se nået frem til hovedproblemet med dette forslag, nemlig at Venstre og De Konservative er gået på kompromis med sig selv for at få forslaget vedtaget, og det synes jeg er synd.

Jeg synes, det er synd, når vi igennem de sidste 7-8 måneder i den ene meningsmåling efter den anden har kunnet se, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har flertal efter næste valg. Hvorfor ikke vente 5 måneder og så lave den perfekte lovgivning i stedet for at gå på kompromis med sig selv på nuværende tidspunkt? Det synes jeg er synd, og jeg vil gerne have et svar af Venstre og De Konservative på, hvorfor man går på kompromis med sig selv, når vi er så tæt på at kunne se, at vi kan lave lovgivningen, som vi selv ønsker den.

Sonja Albrink (CD):

Efter års tale om reel valgmulighed for forældre til selv at afgøre, hvem der skal passe deres børn, vil jeg gerne fastholde, at den argumentation, der går på, at så længe der ikke er pasningspladser nok til at dække efterspørgslen, er der heller ingen valgfrihed. Så først og fremmest er det en side af sagen, det er vigtigt at få bragt i orden. Det er et af de rammevilkår, der er vigtige for, at forældre kan være på arbejdsmarkedet eller passe den uddannelse, som de er i gang med. Det må være få herinde, der ikke i deres egen kreds kender indtil flere eksempler på, at unge forældre er kommet i en slem knibe, fordi der kan gå både vinter og vår, før de kan få nogle pasningsmuligheder overheadet.

I den situation er der ikke meget hjælp at hente i, at kommunen kan give et kontant tilskud til, at man passer sit barn selv, for det er jo en pasningsmulighed, man har brug for, og den private dagpleje, man er tryk ved, går man altså ikke lige ud og finder. Var der et kontant tilskud, ville det måske kunne ende med sort betaling for at klare et akut problem, og det vil ikke lige være det, vi ønsker at lovgive for. Jeg tror i det hele taget ikke, der er nogen let løsning på det.

Så siges der fra forslagsstillernes side, at et sådant tilskud skal kunne bruges som en slags lønkomensation til forældre for ikke at være udearbejdende på fuld tid begge to, men der siges ikke noget om størrelsesordenen. Hvor dyrt må det her blive? Hvordan vil det påvirke kommunens forpligtelse ifølge bistandsloven til at sørge for det nødvendige antal pasningspladser?

Uanset at forældre og børn skal have tid til at være sammen, mener vi ikke i CD, at dette